

A Fővárosi Ítéltábla a dr. T. Tóth Balázs ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Balsai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe)** II. rendű, és a Giró Szász és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Giró Szász János ügyvéd) által képviselt III.rendű alperes neve (**III.rendű alperes címe**) III. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 11. napján kelt 62.P.22.546/2018/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt és a III. rendű alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Egyebekben a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperes részére 30.000 (harmincezer) forint + áfa elsőfokú perköltséget.

A felperes által a Magyar Állam részére fizetendő kereseti illeték összegét 192.000 (százkilencvenkettőezer) forintra leszállítja, míg az I. rendű alperes által fizetendő - a bírósági meghagyás elleni ellentmondás folytán felmerült - illeték összegét 60.000 (hatvanezer) forintra felemeli.

Mellőzi a III. rendű alperes kereseti illeték fizetésére kötelezését.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 272.000 (kétszázhetvenkettőezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes hírportálon a felperest érintően ... napján „...” az ...” (1. számú írás), ... napján „...” ...” (2. számú írás), ... napján „Eljárás indulhat ... vagyonyilatkozáttal ... ellen” (3. számú írás), ... napján „...” (4. számú írás), ... napján „...” (5. számú írás) címmel jelentek meg írások.
- [2] A II. rendű alperes által üzemeltetett ... hírportál ... napján „...: elcsalt vagyonyilatkozat miatt indulhat eljárás ...” (6. számú írás) címmel jelentetett meg a felperesre vonatkozó cikket.
- [3] A III. rendű alperes az általa üzemeltetett ... portálon ... napján a ... által kiadott közleményt (7. számú írás) tette közzé a felperes ... tekintetében.
- [4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes
- a) az 1. számú írásban róla valótlanul állította, hogy egy „... vásárolt ingatlant hagyott ki a ...”, valamint azt a való tényt, hogy egy ingatlan tulajdonosa lett, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ... forint értékű ingatlannal gazdagodott, mely vagyongyarapodás jogszerű forrását nem tudja és nem kívánja megjelölni;
 - b) a 2. és 4. számú írásban valótlanul állította, hogy „kifelejtett” a ... egy vásárolt ... ingatlant”;
 - c) a 3. számú írásban valótlanul állította, hogy „kifelejtett” a ... egy ... lakást”, valamint azt a való tényt, hogy egy ingatlan tulajdonosa lett, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ... forint értékű ingatlannal gazdagodott, mely vagyongyarapodás jogszerű forrását nem tudja és nem kívánja megjelölni”;
 - d) az 5. számú írásban valótlanul állította, hogy „... a vagyonyilatkozatát”, „valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot készített, így törvénysértést követett el”, „(hiába védekezett azzal, hogy sem a megvásárolt ingatlant, sem az általa korábban bérelt ingatlant nem kellett feltüntetnie a vagyonyilatkozatában,) a testület által felkért szakértő ennek az ellenkezőjét állapította meg.”, „kifelejtett” a ... egy vásárolt ... ingatlant”, valamint azt a való tényt, hogy egy ingatlan tulajdonosa lett, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ... forint értékű ingatlannal gazdagodott, mely vagyongyarapodás jogszerű forrását nem tudja és nem kívánja megjelölni.
- [5] A felperes kérte továbbá annak megállapítását, hogy a II. rendű alperes a 6. számú írásban róla valótlanul állította, hogy „... A politikus egy ... lakást felejtett el bevallani”, valamint, hogy „idén leadott ... kifelejtette, hogy tavaly novemberben ... megvett egy ... lakást”, valamint azt a való tényt, hogy egy ingatlan tulajdonosa lett, abban a hamis színben tüntette fel, hogy ... forint értékű ingatlannal gazdagodott, mely vagyongyarapodás jogszerű forrását nem tudja és nem kívánja megjelölni.
- Kérte továbbá annak megállapítását is, hogy a III. rendű alperes, illetve az önálló jogi személyiséggel nem rendelkező ... a 6. számú írásban valótlanul állította vonatkozásában, hogy „... a vagyonyilatkozatát”, továbbá, hogy (az ...) megállapította, hogy törvényt sértett”, továbbá megsértette a becsületét azon véleménynyilvánítással, miszerint „csalónak” minősítette.
- [6] Kérte az I. rendű alperes kötelezését 2 millió forint összegű, a II. és III. rendű alperesek marasztalását 500.000 - 500.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésében, továbbá az I. és II. rendű alpereseket kérte kötelezni a sérelmezett tartalmak végleges eltávolítására.
- [7] Keresetének jogalapjaként a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, valamint 2:45. § (1) és (2) bekezdéseit jelölte meg.

- [8] Az alperesek a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozták. Előadásuk szerint a kifogásolt kijelentések tényekből levont okszerű következtetések, illetve vélemények, azok nem indokolatlanul bántóak, sértőek, így sem a jóhírnév, sem a becsület megsértésének megállapítására nem adnak alapot.
- [9] A felperes az ... IV. rendű alperessel az elsőfokú eljárás során ... napján egyezsége kötött, melyet az elsőfokú bíróság - az ugyanezen a napon jogerőre emelkedett - a 62.P.22.546/2018/21-I. számú jegyzőkönyvbe foglalt végzésével jóváhagyott.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett portálon ...-én megjelent „... - Kitették a szűrét a bizottságból” című cikkében valótlanul állította, hogy a felperes ... vagyonyilatkozatát.
Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot.
Megállapította továbbá, hogy a III. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... portálon ...-án megjelent, a ... által kiadott közleményben valótlanul állította, hogy a felperes ... vagyonyilatkozatát.
Kötelezte a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot.
Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.
Megállapította, hogy a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.
Kötelezte a felperest, hogy 203.400 forint, az I. rendű alperest, hogy 27.000 forint, a III. rendű alperest, hogy 21.600 forint feljegyzett eljárási illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.
- [11] Ítéletének indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvénye B. cikkének (1) bekezdésében, R. cikkének (2) bekezdésében, I. cikkének (1) bekezdésében, II. cikkében, IX. cikk (1) és (2) bekezdésében, az Emberi Jogok Európai Egyezménye X. cikk 1. pontjában, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezség Okmánya XIX. cikk (2) bekezdésében, a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésében, 2:43. § d) pontjában, 2:44. §-ában, 2:45. § (1) és (2) bekezdéseiben, 2:51. § (1) bekezdésében, 2:52. § (1) és (2), valamint (3) bekezdésében, a PK 12., 13., 14. számú állásfoglalásban, a 30/1992. (V. 26.), a 36/1994. (VI. 24.), a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatokban foglaltakat.
- [12] A PK 12. számú állásfoglalásban írtak alapján a peresített cikkek egészét vizsgálta és vette alapul, nem pedig azok egyes kiragadott részeit.
- [13] Kiemelte, hogy a felperes közszereplő, országos ismert politikus, aki közéleti kérdésekkel évek óta médianyilvánosság előtt foglalkozik, ebből eredően fokozottan kell tűrnie a személyével kapcsolatban megfogalmazott kritikákat, véleményeket, értékítéleteket. A felperes mellett a III. rendű alperes, mint parlamenti párt szintén kiemelkedő szerepet játszik a hazai közéletben, így kettejük vonatkozásában a jogvita elbírálása során ezt a körülményt is figyelembe kellett venni.
- [14] Az ... tisztséget viselő felperes évente teendő vagyonyilatkozata közérdekből nyilvános, így azt mindenki szabadon elemezheti, véleményezheti, abból következtetéseket és értékítéleteket vonhat le a felperes személyét érintően. Szabadon véleményezhető, kritizálható az is, hogy egy vagyonyilatkozatban minek kell szerepelnie, illetve, hogy azt a vagyonyilatkozatot tevő szabályszerűen töltötte-e ki. Ugyanaz mondható el számú határozatáról, valamint a számú határozatáról.

- [15] ... megbízásából ... a ... -i kelezéssel szakvéleményt készített „ingatlan tulajdonjog megszerzésének időpontja” témában a felperes ingatlanát érintően. A szakvélemény szerint a felperes esetében „jogszerű megoldás az, ha az adás-vételi szerződés megkötésének évében készült vagyonbevallást módosítja. Az adásvételi szerződés megkötésének évében készült vagyonbevallás tartalma ugyanis - bár az benyújtáskor még helyes adatokat tartalmazott - a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének visszaható hatálya miatt ellentétbe került benyújtójának tényleges tulajdoni helyzetével”. A szakvélemény felhívta a figyelmet arra, hogy „az említett ellentét nem a vagyonbevallás készítőjének eljárása folytán keletkezett, hanem a bejegyzés révén, a bejegyzés időpontjában jött létre. A képviselő előző évi vagyonbevallása bejegyzés időigénye (elhúzódása?) miatt nem tükrözi helyesen a képviselő tulajdoni helyzetét. A vagyonbevallásban feltüntetett és a bejegyzés visszaható hatálya miatt megváltozott tulajdoni állapot között a bejegyzéssel keletkező ellentétet egyedül a képviselő képes feloldani”.
- [16] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperesek az 1-7. számú írásokban nem állítottak valótlan tény azon sérelmezett tartalmakkal, miszerint a felperes egy „... vásárolt ingatlant hagyott ki a ...”, hogy „,kifelejtett” a ... egy „... .. vásárolt ... ingatlant”, továbbá, hogy „,kifelejtett” a ... egy ... lakást”, hogy „valótlan tartalmú vagyonnyilatkozatot készített, így törvénysértést követett el”, továbbá hogy „(hiába védekezett felperes azzal, hogy sem a megvásárolt ingatlant, sem az általa korábban bérelt ingatlant nem kellett feltüntetni a vagyonnyilatkozatában)”, a testület által felkért szakértő ennek az ellenkezőjét állapította meg”, hogy „,kifelejtett a ... egy vásárolt ... ingatlant”, hogy a (felperesnek) „... A politikus egy ... lakást felejtett el bevallani”, hogy a (felperes) „,idén leadott nyilatkozatából kifelejtette, hogy tavaly novemberben ... megvett egy ... lakást, illetve, hogy (az önkormányzat) „megállapította, hogy (felperes) törvényt sértett”.
- [17] Az alperesek ezen sérelmezett részeknél a felperes ... vonatkozó vagyonnyilatkozatának tartalmából, a számú, valamint a számú határozatából juthattak a per tárgyává tett, véleményként értékelendő okszerű következtetésekre. Ezen vélemények nem voltak indokolatlanul sértőek, bántóak, megalázóak a fokozott tűrési kötelezettséggel rendelkező felperes vonatkozásában, ezért a személyiségi jogait nem sértették. Az 5. és 7. számú írásoknál az önkormányzat által felkért szakértő véleménye is rendelkezésre állt, melyből szintén levonhatóak voltak következtetések.
- [18] Nem állapította meg a valóság hamis színben történő feltüntetését sem az 1., 4., 5. és 6. számú írások vonatkozásában tekintettel arra, hogy a közszereplő felperes közérdekből nyilvános vagyonnyilatkozatának tartalma, annak helyes, vagy esetleg helytelen kitöltése szabadon véleményezhető, kritizálható. A felperes és házastársa valóban egy közel ... forint értékű ingatlannal gazdagodott. A közfelfogás a házastársak által használt, vásárolt ingatlanok esetén mindkét házastárshoz tartozónak tekinti a teljes ingatlant, függetlenül attól, hogy abban mekkora a házastársak tulajdoni hányada. A perbeli ingatlan vételárában a nagyságrend volt a fontos, így az a körülmény, hogy az ingatlan ellenértéke nem pontosan ..., hanem csak ... forint volt, legfeljebb lényegtelen pontatlanságként értékelendő, figyelemmel az ingatlanárak növekedésére is.
- [19] A felmerült kérdés nemcsak a politikai, hanem a szakmai vita sajátosságait is magában hordozza. A kifogásolt cikkek (ide nem értve a III. rendű alperes peresített közleményét) hosszabban - rövidebben ismertetik az eseményeket, melyekből az is kiderül, hogy a felperes által előterjesztett tulajdonjog-bejegyzési kérelem a vagyonnyilatkozat leadása időpontjában még csak széljegyzésre került. A peresített írásokat a szerzőik a tudomásukra jutott információkból, adatokból, okiratokból, nyilatkozatokból állították össze, ezekből vontak le következtetéseket, melyek véleménynek minősülnek.

- [20] Mivel a felperesnek, mint közszereplőnek az átlagosnál fokozottabban kell tűrnie a személyét ért kritikákat, véleményeket, értéktételeket, így nem alapos a becsület megsértésének megállapítására irányuló, azon közlésre alapított keresete, miszerint a III. rendű alperes őt „csalónak” minősítette. A közszereplők tágabb, szélesebb tűrési kötelezettségének a határát az emberi méltóság sérelme jelenti, a felperes által kifogásolt szövegrész azonban nem lépte át ezt a határt.
- [21] Megjegyezte, hogy a felperes kereseteinek említett részei azért sem lehetnek alaposak, mert a cikkek alapjául szolgáló vitatott helyzet a felperes politikusi tevékenységével kapcsolatos, az ezzel összefüggő megnyilvánulások a társadalmi, szakmai, politikai vita jellegzetességeit is magukon hordozzák, ami szintén kizárja a személyiségi jogsértés megállapításának lehetőségét. A felperes olyan kiemelkedő és ismert médiaszemélyiség, akinek társadalmi megítélése elsősorban munkásságától és életvitelétől függ.
- [22] Ítélté viszont a felperes I. és III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetének azon részét, amelyben azt sérelmezte, hogy az alperesek azt állították róla, miszerint „... a vagyonynyilatkozatát” (6. és 7. cikkek).
- [23] Kiemelte, hogy a sérelmezett szövegrészek a felperest érintően azt a valótlan állítást tartalmazzák, hogy a felperes ... a ... vonatkozó vagyonynyilatkozatát. A rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható, hogy az önkormányzati vizsgálat során fel sem merült, hogy a felperes ... volna a vagyonynyilatkozatát, csupán abban a kérdésben alakult ki vita, hogy a felperesnek a ... vonatkozó vagyonynyilatkozatában fel kellett-e tüntetnie az ingatlant, ha a szerződéskötésre ...-án, a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére viszont csak a vagyonynyilatkozat leadási határidejét követően, ...-án került sor. Az I. rendű alperestől, mint az egyik legjelentősebb oknyomozó hírportáltól, valamint a III. rendű alperestől, mint hazánk kormánypártjától elvárható, hogy írásaikban, közleményeikben ne állítsanak valótlanságokat. Az alperesek a peresített kijelentések vonatkozásában nem tartották be a foglalkozásuk, működésük által megkívánt körültekintést. Az átlagos olvasóban egy ilyen kijelentés után alappal alakulhat ki az a hamis kép, hogy a felperes bűncselekményt követett el. Ennek megfelelően az állítás sértő is.
- [24] Az I. és III. rendű alperesek olyan valótlan tényállítást tettek, amely amellet, hogy a felperessel szemben hátrányos társadalmi megítélés kiváltására alkalmas, még indokolatlanul bántó, öncélúan vádaskodó is. A felperesnek sérült tehát a jóhírnévhez való személyiségi joga, hiszen az alperesek a felperest sértő, valótlan tény állítottak úgy, hogy a valótlaniságról tudtak, vagy legalábbis tudniuk kellett. Ha egy politikussal kapcsolatban az a hír terjed el, hogy meghamisítja a vagyonynyilatkozatát, vagyis bűncselekményt követ el, akkor az számára egyértelműen negatív következményekkel jár. Az alkotmányos védelem - ahogyan azt az Alkotmánybíróság is kifejtette - nem vonatkozhat a tények meghamisítására. A szabad véleménynyilvánítás alapjoga csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében.
- [25] A közszereplőknek nem csupán fokozott tűrési kötelezettségük van az őket ért személyiségi jogsértések elviselésére, hanem fokozott felelősségük is az általuk mondottak valósága vonatkozásában. Mind az I., mind a III. rendű alperesnek tisztában kellett lennie állítása valótlanásával, ezen tartalom már tekinthető a politikai vita megengedett formájának.
- [26] Megalapozottnak ítélte az objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó keresetet is, a sérelmezett tartalom törlését azonban nem rendelte el, mivel ebben az esetben a

peresített cikkhez korábban elrendelt és a cikkel egybeszerkesztetten megtalálható, kifejezetten ezt a részt is érintő sajtó-helyreigazítás elveszítené lényegét.

- [27] Köztudomású ténynek fogadta el a felperest érő nem vagyoni sérelem bekövetkezését az I. és III. rendű alperesek jogsértő magatartásával összefüggésben. Álláspontja szerint egyértelműen hátrányosan érinti és a politikus felé irányuló közbizalmat rombolja a sérelmezett valótlan állítás. A felperest ért nem vagyoni sérelem kompenzálására - figyelemmel a jogsértés súlyára, valamint arra, hogy a felperes személyiségi jogait sértő valótlan állítás széles nyilvánossághoz jutott el - mind az I., mind a III. rendű alperes vonatkozásában 300-300.000 forint sérelemdíj megfizetését tartotta szükségesnek és elégségesnek.
- [28] A Pp. 83. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.
- [29] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és a III. rendű alperes élt fellebbezéssel. Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.
- [30] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, elsődleges akként, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdésének a) pontja alapján a tényállást egészítse ki és ugyanezen szakasz c) és d) pontjában meghatározott anyagi jogi felülbírálati jogkört gyakorolva változtassa meg az ítélet rendelkező részét akként, hogy kereseti kérelmének az I., II. és III. rendű alperesek vonatkozásában teljes mértékben adjon helyt és az alpereseket kötelezze perköltség viselésére.
- [31] Másodlagosan azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet rendelkező részét az új Pp. 369. § (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott felülbírálati jogkörét gyakorolva változtassa meg akként, hogy az ítélet által jogsértőnek minősített tartalom miatt az I. rendű alperest 600.000 forint, a III. rendű alperest 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezze, és a pernyertesség arányában rendelkezzen a perköltség viseléséről.
- [32] Kérte továbbá - a Pp. 369. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási jogi, illetve vagylagosan a 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör alapján - az elsőfokú ítélet perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseinek akként történő megváltoztatását, hogy az I. rendű alperes bírósági meghagyással szembeni ellentmondása miatt keletkezett 60.000 forint eljárási illeték viselésére a másodfokú bíróság az I. rendű alperest kötelezze, valamint a III. rendű alperest kötelezze a részére előírt 21.600 forint eljárási illeték megfizetésére.
- [33] Előadása szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt helyes és teljes, azonban az kiegészítendő annak rögzítésével, hogy a vagyonyilatkozáti eljárásban ... napján tartott zárt ülésen ... úgy nyilatkozott, hogy „összefoglalva: az a határozott álláspontom, hogy a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével keletkezik. A bejegyzési kérelem mindössze az erre vonatkozó eljárás megindítását igazolja és tanúsítja", valamint az ugyanebben az eljárásban felkért ... szakértő úgy foglalt állást szakvéleményében, hogy „mivel az ingatlan adás-vételre vonatkozó szerződés aláírásával a vevő még nem szerzi meg az ingatlan tulajdonjogát, így a képviselő vagyoni helyzetében nem következik be olyan változás, amelyről számot kell, hogy adjon", és azt is, hogy „a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelem sem eredményez olyan változást, amelyről a képviselőnek jelentést kellett volna tennie" és hogy „a vagyonbevallás a benyújtáskor helyes adatokat tartalmazott". Rögzíteni szükséges azt is, hogy az önkormányzat a felperes részéről törvénysértést a határozatában nem állapított meg.

- [34] Okszerűtlen az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a kereseti kérelmét elutasító részében, tekintettel arra, hogy az 1-4. és 6. számú írárok megjelenésének időpontjában a hivatkozott két önkormányzati döntés még nem is létezett, így nyilvánvalóan a cikkek nem tekinthetők azokból levont okszerű következtetésnek, ahogy a szakértői véleményből levont következtetésnek sem, hiszen az - éppen ezen kijelentésekkel ellentétesen - azt állapította meg, hogy a ... - annak benyújtása időpontjában - nem hiányzott semmi.
- [35] A sérelmezett kijelentések nem önmagukban állnak, hanem az „elcsalta” (5. számú írás), a „...” (4. számú írás) és a „svindli” (3. számú írás) fogalmak mellett, amelyek a címben szerepelnek, így nyilván orientálják az átlagolvasó megértését, azt a jelentéstartalmat közvetítik számukra, hogy csalárd szándékkal és eljárással valótlan tartalmú vagyonynyilatkozatot nyújtott be. Ha a vagyonynyilatkozat meghamisítása valótlan tényállítás, akkor ezzel szemantikailag azonos és ezért valótlan tartalmú kijelentés az is, hogy valaki nem szerepeltette egy ingatlan tulajdonjogát egy nyilatkozatban, ami a nyilatkozat kitöltésének időpontjában a tulajdonában állt.
- [36] Mindaz tényállítás, ami elvileg bizonyítható. Az, hogy valakinek a vagyonynyilatkozata azokról az ingatlanokról ad-e számot tulajdonában álló ingatlanokként, amelyek az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonaként vannak bejegyezve a nyilatkozat benyújtásának időpontjában, a bizonyíthatósági teszt alapján egyszerűen bizonyítható.
- [37] A valós tények hamis színben való feltüntetése a valóság eltorzított bemutatását jelenti, amelynek tipikus módszere releváns tények elhallgatása, illetve a torz jelentéstartalmat közvetítő szövegezés és szerkesztés.
- [38] A konkrét ügygel kapcsolatban tényként állapítható meg, hogy az 1. számú írás sárgával kiemelve dátumot és nevet tartalmaz, de azt nem hangsúlyozza ki, hogy az ingatlanok két vevője van az adásvételi szerződés szerint, mint ahogy azt sem, hogy a kiemelt dátum a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelemre vonatkozik és nem a tulajdonjog bejegyzésére. A cikkbe illesztett kép azt sem emeli ki, hogy az adott ingatlan vonatkozásában az ... Bank és a ... javára jelzálogjogot jegyeztek be. Az írás szerint megkérdezték, hogy mennyi az önrész, amelyre nyilván választ adott, amit, ha a cikkbe beírtak volna, akkor annak hírértéke nulla lett volna, hiszen az, hogy valakinek volt forint önrésze egy ingatlan megvásárlásához, semmilyen józan megítélés alapján nem utal visszaélésre, vagyis ezt a tényt tudatosan hallgatta el az I. rendű alperes, különben nem tudott volna lejárato cikket írni. Ezt a tényt az összes többi cikk is elhallgatja.
- [39] A sajtóközlemény azt sem tartalmazza, hogy az ingatlant a férjével közösen vásárolta, ezzel szemben a 3. számú írás kifejezetten azt írja, hogy „a zárt bizottsági ülésen szeretnék megtudni **felperes neve**ről, hogy a vagyonynyilatkozatában szereplő egyetlen jövedelemforrásából, a képviselői tiszteletdíjából hogyan tudott megvásárolni egy ilyen nagy értékű ingatlant”, vagyis a cikk azt állítja, hogy egyedül vásárolt ingatlant és utalást sem tesz arra, hogy a vételár ... hitelből került megfizetésre.
- [40] Kirívóan okszerűtlen az elsőfokú ítélet indokolásának azon érve, hogy a közfelfogás a házastársak által használt, vásárolt ingatlanok esetében mindkét házastárshoz tartozónak tekinti a teljes ingatlant, függetlenül attól, hogy abban mekkora a házastársak tulajdoni hányada. A peresített cikkekből sehol nem derül ki még az a tény sem, hogy a felperes egyáltalán házasságban él-e, sőt kifejezetten úgy szól például a 3. számú írás, hogy egyedül, a képviselői jövedelméből vásárolta az ingatlant. Az összes írás azt boncolgatja, hogy nem tud számot adni arról, honnan volt pénze egy ... ingatlan megvásárlására, így a valóság eltorzító bemutatásának tűnik elhallgatni, hogy van egy férje, aki 90

%-ban lesz tulajdonosa az érintett ingatlanak, illetve hogy egyébként a teljes vételár ... nem is állt rendelkezésre megtakarításként a házaspárnak együttesen sem saját forrásként az adásvételhez.

- [41] Közszerelő politikust valótlan tények alapján hamisan bűncselekmény elkövetésével vádolni - ráadásul egy olyan politikust, akit a nyilvánosság jórészt a korrupció elleni tevékenységéről ismer - olyan fokú jogsértés, amellyel nem áll arányban a 300.000 forintos sérelemdíj. A fokozott tűrés kötelezettség a politikai kritika elviselésére vonatkozik, nem pedig a hazugság szabadabb és egyben tudatos terjesztésének fokozottabb tűrésére. A 300.000 forintban legfeljebb a sérelemdíj represszív funkciója tükröződik részlegesen, de a szubjektív kompenzációs rész semmiképpen sem. Ebben a körben utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.202/2018/4. számú ítéletében írtakra.
- [42] Az elsőfokú ítélet az I. rendű alperes által a perben meghozott bírósági meghagyás ellen előterjesztett ellentmondás 60.000 forint illetékét is általa rendeli megfizetni, ami törvénysértő. Az ellenkérelem törvényi határidőn belüli előterjesztésének elmulasztása miatt meghozott bírósági meghagyással szembeni ellentmondás költsége nyilvánvalóan szükségtelenül okozott perköltségnek minősül, így az ellentmondás illetékét a Pp. 86. § (2) bekezdésében írtak szerint - a pernyertesség arányától függetlenül - az I. rendű alperes köteles viselni.
- [43] Az elsőfokú bíróság a III. rendű alperest a követelt 500.000 forint helyett 300.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte, ez a különbség semmiképpen sem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak, így a Pp. 83. § (3) bekezdésében írtak alapján helye van annak, hogy a bíróság a III. rendű alperest a vele szemben érvényesített követelésre eső 36.000 forint illeték teljes egészének viselésére kötelezze.
- [44] A III. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, az általa megfizetni rendelt kereseti illetékrész felperesre terhelését kérte.
- [45] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés b) és c) pontjaira alapította.
- [46] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amikor megállapította, hogy a közleménynek azon közlése, miszerint a felperes „... a vagyonyilatkozatát” tényállásnak és nem értékítéletnek tekintendő.
- [47] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá azokra a ténybeli alapokra, amelyekből kiindulva értékítéletet alakíthatott ki, véleményt fogalmazhatott meg, illetve nyilváníthatott ki. Ezen ténybeli alapok közül legjelentősebb, illetőleg az egyedüli kiindulópont a számú határozata volt, ugyanis ennek alapján alakította ki a véleményét, a határozat előzményeit, illetve az annak alapjául szolgáló körülményeket [szakértői vélemény, számú határozata] nem vizsgálta és nem is volt köteles vizsgálni. Tényszerűnek fogadta el az önkormányzati határozat megállapításait és annak alapján alakította ki véleményét a felperes ... vagyonyilatkozatát illetően. A közlemény tartalmát egységes egészként, a mondatok nyelvtani jelentésének kontextusát vizsgálva kell megítélni.
- [48] Mind büntetőjogi, mind pedig általános nyelvtani értelemben egy olyan okirat, aminek az adattartalma „nincs összhangban a valós tényekkel” és ennek megfelelően „valótlan”, az hamis. A magyar nyelv értelmező kéziszótára szerint a hamis szó jelentése: az igazságot nem kifejező, a valóságtól, a lényegtől eltérő, alaptalan, a hamis szó szinonimái: igaztalan, törvénytelen, ál, nem valódi. Az önkormányzati határozat 1a) pontja tényszerűen állapította meg, hogy „felperes neve napján keltezett vagyonyilatkozatának tartalma nincs összhangban a valós tényekkel”. Az önkormányzati határozat 2. pontja a tárgyi vagyonyilatkozat vonatkozásában - megismételve az 1.

pontban foglaltakat - a vagyonyilatkozat adattartalmát valótlannak minősítette. Tekintettel arra, hogy a hamis tartalmú okiratot a felperes készítette, így - szintén az önkormányzati határozat szövegéből kiindulva, a szöveg nyelvtani értelmezése alapján - okszerűen juthatott arra a következtetésre, hogy a valótlannak tartalmú, azaz hamis vagyonyilatkozat készítője a tárgyi vagyonyilatkozat készítése során olyan adatokat adott meg, amelyek nincsenek összhangban a valós tényekkel, tehát hamis nyilatkozatot tett, azaz „... a vagyonyilatkozatát”.

- [49] Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte.
- [50] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában írtakra alapította.
- [51] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezései megalapozatlanok, azok sértik a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a 2:44. §-át, valamint az Smtv. 10. §-át.
- [52] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helyesen hívta fel az irányadó jogszabályokat, alkotmánybírói határozatokat, kollégiumi állásfoglalásokat és a kereset elutasítása tekintetében helyes jogkövetkeztetéseket vont le. A marasztaló rendelkezései azonban nem helytállóak.
- [53] számú határozata azt állapította meg, hogy a felperesnek fel kellett volna tüntetnie vagyonyilatkozatában a lakását, továbbá azt a bérletet is, amelyben családjával együtt lakott, a határozat szerint a felperes „... napján keletkezett vagyonyilatkozatának tartalma nincs összhangban a valós tényekkel”. E valós tényből levonható az az okszerű következtetés, mely szerint amennyiben a vagyonyilatkozat tartalma nincs összhangban a valósággal, akkor az valótlannak tartalmú. Amennyiben pedig azt a felperes állította össze, úgy maga hozta létre a valótlannak tartalmú, másképpen fogalmazva hamis vagyonyilatkozatot készített, azt Ebből következően az elsőfokú bíróság nem juthatott volna arra a következtetésre, hogy a vagyonyilatkozat meghamisítására vonatkozó közléssel valótlannak és sértő tényállítást tett közzé. E közlés a valós tényekből levont okszerű következtetés, azaz értéktétel, vélemény volt, amely a felperes jóhírneve megsértésének megállapítására - annak vélemény jellege miatt - eleve nem alkalmas. A kifogásolt közlés annak esetleges túlzó jellege okán a felperes becsületének megsértésére sem alkalmas, mert a felperes közéleti szereplő, ezért az őt érő, esetenként akár túlzó véleményalkotást is tűrni köteles, jogi elégtételre emiatt nem jogosult.
- [54] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztett, amelyben azt adta elő, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a peres eljárás során benyújtott okirati bizonyítékok alapján tényszerűen alátámasztottnak és indokoltnak látná az ítélet indokolásának a felperes által a fellebbezésében kért kiegészítését, abban az esetben az indokolásban az is rögzítendő, hogy ... álláspontja hiányos és ebből eredően ellentmond annak, hogy az Inyvtv. 7. § (1) bekezdése és 44. § (1) bekezdése értelmében a változást elrendelő földhivatali határozat hatálya a tulajdonjog bejegyzési kérelem benyújtására visszamenőleges hatályú, ezért került feltüntetésre az ingatlan-nyilvántartásban a határozat száma mellett a kérelem benyújtásának időpontja is (lásd: 1871/2008. számú közigazgatási elvi határozat, a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.136/2007/4. számú ítélete). Az önkormányzati határozat 1a. pontja pedig tényszerűen állapította meg, hogy „felperes neve napján keletkezett vagyonyilatkozatának tartalma nincs összhangban a valós tényekkel”. Az önkormányzati határozat 2. pontja a tárgyi vagyonyilatkozat vonatkozásában a vagyonyilatkozat adattartalmát valótlannak minősíti.

- [55] Azon ténybeli alapok közül, amelyekből kiindulva értékítéletet alakított ki, a legjelentősebb, illetve egyedüli kiindulópont számú határozata, amely ... napján, vagyis a közleménynek a ... portálon történő közzétételekor már megismerhető volt, így az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása okszerű következtetést tartalmazott.
- [56] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a házastársak által vásárolt ingatlan esetén a házastársak tulajdoni hányadától függetlenül a teljes ingatlant mindkét házastárshoz tartozónak kell tekinteni, így a perbeli tényállás szempontjából irreleváns, hogy a tárgyi ingatlant a felperes egyedül, vagy házastársával együtt, közösen szerezte meg.
- [57] Irreleváns az is, hogy az ingatlan vételárának jelentős része banki hitelből került finanszírozásra, mivel a közvélekedés számára érdeklődésre tarthat számot az is, hogy a felperes jövedelmi viszonyai hogyan teszik lehetővé a nagymértékű hitelösszeg jelentős törlesztő részleteinek havi rendszerességű fizetését. A következtetését, értékítéletét az alapozta meg, hogy a felperes a vagyonyilatkozat megtételekor nem adott számot a tárgyi ingatlanról, és a szakértői vélemény, valamint a számú határozat ellenére az ingatlan tulajdonjogának bejegyzését tartalmazó ingatlanügyi hatósági határozat keletkezését követően sem módosította, egészítette ki a vagyonyilatkozatát.
- [58] A felperes fellebbezése indokolásában nem adott elő olyan érveket, amelyek változatlan tényállás mellett, a sérelemdíj jogalapját nem érintve, kizárólag a sérelemdíj mértékének megállapítása körében a bírói mérlegelés jogszabályba ütközését támasztanák alá.
- [59] Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a pernyertesség-pervesztesség arányában, a Pp. 83. § (2) bekezdése szerint rendelkezett, a felperes által követelt sérelemdíj 60%-ában marasztalta az alpereseket, így a majdnem kétszeres felperesi igény a megítélhez képest eltúlzottnak tekintendő.
- [60] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [61] A felperes fellebbezése kisebb részben, a bírósági meghagyással szembeni illeték viselése tekintetében alapos, az I. rendű alperes fellebbezése és a III. rendű alperes csatlakozó fellebbezése megalapozott.
- [62] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.
- [63] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperesi keresetnek helyt adó rendelkezés tekintetében az irányadó anyagi jognak nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés vonható le, a tényállás kiegészítése nem szükséges. Mindezekre tekintettel az első fokon hozott határozatot a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.
- [64] Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolása értelmében a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a kifejtett véleményt annak érték- és valóságtartalmára tekintet nélkül védi. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a vélemény kifejtésének lehetőségét

védelmezi, a kifejtett vélemény tartalmától függetlenül. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a szabad véleménynyilvánításhoz való jog minden esetben kiterjed, függetlenül a kifejtett vélemény érték- és valóságtartalmától. A közéleti szereplőknek az éles, erőteljes véleménynyilvánításokat is tűrniük kell.

- [65] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. Egyfelől a demokratikus jogállam intézményeinek és a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító politikusoknak a szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, valamint a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme. Másfelől a tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét.

Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tény állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. [7/2014. (III. 7.) AB határozat]

- [66] Egy nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönten, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a véleményét tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. A közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként kell értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben ezen körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy az automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. Ezt követően azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak tekinthető-e [13/2014. (IV. 18.) AB határozat].

A tényállítás és a vélemény elhatárolása az úgynevezett „bizonyíthatósági teszt” alapján történhet, ennél azonban nem annak van jelentősége, hogy a közlés kijelentő módon került-e megfogalmazásra, hiszen vélemény tényállításba burkoltan is kifejezhető. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata szerint az értékítéletekkel terhelt tényállítások a véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik és a véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Az EJEB mércéje szerint minél határozottabb, erősebb egy-egy értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia. Az indokolatlan, teljes mértékben alaptalan vádaskodás az, ami a véleménynyilvánítás külső korlátját jelenti, jelentheti, továbbá az, ha az értékítélet indokolatlanul sértő, bántó, lealacsonyító kifejezéseket fogalmaz meg.

- [67] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a perbeli jogvita elbírálásánál nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes közszereplő politikus, aki évek óta foglalkozik közéleti kérdésekkel a médianyilvánosság előtt. A III. rendű alperes szintén politikai szereplő parlamenti párt.

- [68] Az önkormányzati képviselőknek - a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 39. § (1) bekezdésében írtak szerint - évente vagyonynyilatkozatot kell tenniük, amelyhez csatolniuk kell a velük közös háztartásban élő házaspár- vagy élettársuknak, valamint gyermeküknek vagyonynyilatkozatát is.
- [69] Az első fokon eljáró bíróság azt is helyesen hangsúlyozta, hogy ezen vagyonynyilatkozat, a kitöltésének megfelelősége, szabályszerűsége, adattartalmának valósága szabadon elemezhető, véleményezhető, kritizálható.
- [70] A sajtónak, illetve a felperes politikai ellenfeleinek jogában áll vizsgálni azt, hogy a felperes vagyonynyilatkozata helytálló adatokat tartalmaz-e, abban a jogszabály által előírt valamennyi vagyonelem rögzítésre került-e, ha nem, miért nem. A vagyonynyilatkozat tartalma, illetve a rendelkezésre álló egyéb valós tények, előzmények alapján jogosultak következtetések levonására, bizonyos tények állítására, illetve feltételezésére.
- [71] A felperest a Ptk. 2:44. §-ában, továbbá a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltak alapján - a közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelt védelmére tekintettel - az ilyen közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések, a hitelességét megkérdőjelező megnyilvánulások vonatkozásában fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.
- [72] A fokozottabb tűrési kötelezettségnek azonban közszereplő politikus esetén sem csak az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások képezik korlátját, hanem a hamisnak bizonyult, illetve a valós tények felnagyítása, eltorzítása révén valótlanul állító tényállítások is, amelyekkel szemben a véleménynyilvánítás szabadsága már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása, hivatása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.
- [73] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint ugyanis az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tény állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. [7/2014. (III. 7.) AB határozat]
- [74] A felperes által sérelmezett közléseket tehát ennek tükrében kellett vizsgálat tárgyává tenni. Az elsőfokú bíróság ezt az értékelést kellő alapossággal elvégezte és az egyes írások PK 12. számú állásfoglalásban rögzített szempontok szerinti vizsgálatával túlnyomórészt megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt kijelentések a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésben írtak alapján nem sértik a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.
- [75] A felperest a 2016-os év vonatkozásában is vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség terhelte. A sérelmezett írások megjelenésének, illetve a III. rendű alperesi nyilatkozat megtételének apropóját a felperes ezen évre leadott vagyonynyilatkozatának tartalma adta, az alperesek éles kritikát fogalmaztak meg a felperessel szemben, amiatt, mert álláspontjuk szerint a vagyonynyilatkozat hiányos volt.
- [76] Az I. rendű alperes által üzemeltetett ... portálon ... napján „...” ... az ...” címmel megjelent cikk (1. számú írás) azt rója fel a felperesnek, hogy „Ahhoz képest, hogy a kormánypártok vélt vagyonosodási ügyein gyakorta rugózik az ..., felperes neve, saját magával szemben már kevésbé szigorú ilyen téren. A ... kiderítette: a ... ellenzéki képviselője egy „csekély” ... vásárolt ingatlant

hagyott ki a A politikus azzal védekezett, törvényesen járt el, a portálunk által megkérdezett jogászok szerint azonban nem".

- [77] A cikk ismerteti, hogy a felperes tulajdonjog-bejegyzési kérelme ... került széljegyre a földhivatalban egy ..., új építésű lakópark egyik 74 négyzetméteres ingatlanjára, egy ehhez hasonló ingatlant az írás megjelenésének idején ... hirdetnek. Beszámol arról is, hogy a felperes az ingatlant a férjével közösen vásárolta, valamint arról is, hogy a felperes a portál kérdésére milyen forrásokat jelölt meg, amelyből a vételárat finanszírozták. Ezt követően vitába száll a felperes védekezésével, miszerint a lakást a vagyonyilatkozatban azért nem kellett feltüntetni, mert az az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés időpontjában kerül a tulajdonukba, a földhivaltól azonban erre vonatkozó tájékoztatást még nem kaptak. Az írás szerint a felperes ezen előadását a portál által megkérdezett jogászok cáfolják, a cikk ismerteti a megnyilatkoztatott ügyvédek jogi álláspontját.
- [78] Azon állítás, miszerint a felperes egy „... vásárolt ingatlant hagyott ki a ...” a cikkben leírt tényekből levont következtetésként jelenik meg, az teljes mértékben okszerűtlennek, a logika szabályaival ellentétben állónak nem tekinthető, személyiségi jogsértés megállapításra ezért nem ad alapot. Az írás a való tényeket nem tünteti fel hamis színben, azokat nem csoportosítja téves következtetésre indító módon, az ingatlan megszerzésének körülményeit, a felperes álláspontját is ismerteti, számot ad arról is, hogy a felperes az ingatlant a férjével közösen vásárolta, annak mi volt a fedezete.
- [79] A ... portálon ... napján „...” ...” címmel megjelent sajtóközlemény (2. számú írás) középpontjában nem a felperes vagyonyilatkozata áll, az a felperes más irányú tevékenységének kritikája mellett érintőlegesen utal csak az 1. számú írásban foglaltakra, és ennek alapján arra, hogy „felperes neve, aki az ... - pártelnökével, ... együtt - sokat rugózik kormánypárti politikusok vélt vagyonosodási ügyein, „kifelejtett” a ... egy „csekély” ... vásárolt ... ingatlant. A sajtóközleményből kattintással az 1. számú írás közvetlenül elérhető. A „kifelejtett” a ... egy ... lakást” közlés - a korábbi íráshoz hasonlóan - itt is következtetésként jelenik meg, ennek alapjait az I. rendű alperes a perben megjelölte, az teljes mértékben okszerűtlennek nem tekinthető, így személyiségi jogsértés megállapítására ezen kijelentés okán sincs jogszerű lehetőség.
- [80] A ... portálon ... napján „Eljárás indulhat ... vagyonyilatkozattal ... ellen” című írás apropóját az adta, hogy - az 1. számú, oknyomozó írásban foglaltak alapján - összehívták ... a vagyonyilatkozat-ellenőrző bizottság rendkívüli ülését a felperes vagyonyilatkozata miatt. A cikk „botrányosnak” nevezi a vagyonyilatkozatot és - a korábbi írásra utalással - ismét közli azt, hogy a felperes „kifelejtett” a ... egy ... lakást, összefoglalóan ismerteti az e körben feltárt tényeket és a cikk szövegében - kattintással - elérhetővé teszi az 1. számú írást is. A sajtóközlemény az előző cikkekhöz hasonló módon és ténybeli alapon von le következtetést arra, hogy a felperes „kifelejtett” a ... egy ... lakást”. Az írás a valós tényeket nem tünteti fel hamis színben.
- [81] A ...-én „...” címmel megjelent cikk (4. számú írás) fő témája ismét nem a felperes vagyonyilatkozata, az - más, a felperesre vonatkozó kritikák kidomborítása mellett - csak érintőlegesen számol be a vagyonyilatkozat „problémáiról”, kattintással ismét elérhetővé téve az 1. számú írást. A sajtóközlemény megjelenésének időpontjában már rendelkezésre állt a ... által a felperes ingatlanát érintő, „ingatlan tulajdonjog megszerzésének időpontja” témában készített szakértői vélemény, amelyből az I. rendű alperes ugyancsak levonhatott következtetéseket. Ennek megfelelően a cikkben megjelenő azon közlés, miszerint a felperes „kifelejtett” ... egy..... vásárolt ... ingatlant” szintén nem valósít meg személyiségi jogsértést.

- [82] A ... napján „... - Kitették a szűrét a bizottságból” címmel megjelent cikk (5. számú írás) ... aznapi üléséről számol be, arról, hogy a vagyonyilatkozat-ellenőrző bizottság megállapítása szerint „**felperes neve**, az ... föl kellett volna tüntetnie vagyonyilatkozatában azt alakását, amelyet még tavaly novemberben vásárolt a főváros ...”, „továbbá azt a bérlakást is bele kellett volna írnia tavalyi nyilatkozatába, amelyben családjával együtt lakott”. A tudósítás szerint a kerületi vagyonyilatkozat-ellenőrzési bizottság azt állapította meg, hogy a felperes „valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot készített, így törvénysértést követett el”. Az írás rámutat arra is, hogy a képviselőtestület egyhangúlag - az ellenzéki képviselők szavazataival - elfogadta a bizottság határozat-tervezetét, „amely felszólítja **felperes neve**, hogy a törvénysértést haladéktalanul orvosolja”.
- A sajtóközlemény megismétli az állítást, miszerint a felperes „kifelejtett” a ... egy „csekély” ... vásárolt ... ingatlant”. Kiemeli azt is, hogy az „... hiába védekezett előzőleg azzal, hogy törvényesen járt el, a testület által felkért szakértő ennek az ellenkezőjét állapította meg”. A cikkből - kattintással - az eredeti cikk elérhető. Az I. rendű alperes számára az írás megjelenésének időpontjában már rendelkezésre állt a képviselő-testület ... számú határozata, valamint a számú ... határozata, amelyek az írásban megjelenő következtetések további - a korábbi cikkekben már megjelenő tényeken túli - alapját képezhették. A véleményként értékelendő következtetések nem teljesen okszerűtlenek, a logika szabályaival nem állnak ellentétben, személyiségi jogsértés megállapítására nem adnak alapot, akkor sem, ha a felperes számára szubjektíve sérelmesek, őt negatív színben tüntetik fel.
- [83] A Fővárosi Ítéletábróba hangsúlyozza, hogy az 1. számú írás az olvasók számára nyilvánvalóvá teszi, hogy a felperes az ingatlant házastársával együtt szerezte és utal arra is, hogy az ingatlan megvásárlására milyen forrásból, forrásokból került sor. Ezt a cikket - kattintással - valamennyi későbbi I. rendű alperesi sajtóközlemény elérhetővé teszi, a kifogásolt közlések szövegösszefüggésben történő értelmezésénél ez sem hagyható figyelmen kívül. A 2., 3., 4. és 5. számú írások nem állítják, hogy a felperes az ingatlant egyedül vásárolta volna. Erre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy az átlagolvasó a házastársak által vásárolt ingatlant mindkét házastársához tartozónak tekinti-e, függetlenül attól, hogy mekkora a házastársak tulajdoni hányada. A lakás megvásárlásához felvett hitel vonatkozásában is felmerülhet az a kérdés, hogy a felperes képes-e azt a képviselői tiszteletdíjából törleszteni, a sajtónak jogában áll ezt a problémát körüljárni, e tekintetben kétségeit az olvasókkal megosztani.
- [84] A II. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes portálon „...: elcsalt vagyonyilatkozat miatt indulhat eljárás ...” címmel megjelent cikkben (6. számú írás) tekintetében a másodfokú bíróság mindenben osztotta az első fokon eljáró bíróság által leírtakat, az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakra e körben csupán visszautal.
- [85] A III. rendű alperes által kiadott közleményben (7. számú írás), valamint az 5. számú írás címében megjelenő „... a vagyonyilatkozatát” közlés ugyanazt a jelentést tartalmat hordozza, mint a „valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot készített, így törvénysértést követett el” közlés. számú határozata azt állapította meg, hogy a felperesnek fel kellett volna tüntetnie vagyonyilatkozatában a lakását, továbbá azt a bérlakást is, amelyben családjával együtt lakott, a határozat szerint a felperes „... napján keltezett vagyonyilatkozatának tartalma nincs összhangban a valós tényekkel”. E valós tényből levonható az az okszerű következtetés, amely szerint amennyiben a vagyonyilatkozat tartalma nincs összhangban a valósággal, akkor az valótlan tartalmú. A hamis kifejezés köznap értelemben azt jelenti, hogy nem valós, valótlan. A „...” kijelentés - az elsőfokú bíróság megállapításával szemben - mind a kifogásolt közleményben, mind a cikkben következtetésként

jelenik meg. Az 5. számú írás ezen címbéli állítást az írás tartalmi részében világítja meg, teszi érthetővé az olvasó számára, ismertette a képviselő-testület aznapi ülésén hozott határozatot, valamint a ... is. A ... közleménye is a képviselő-testület határozatára utal, ismertette, hogy „... képviselő-testülete egyhangúlag (... szavazatát is beleértve) 15:0 arányban elfogadta a ... jelentését és megállapította, hogy felperes neve törvényt sértett”. A cikk és a közlemény is tényszerűen ismerteti a képviselő-testület határozatában írtakat, az abban foglaltakból vonva le a logika szabályaival ellentétben nem álló következtetéseit. Mindezek alapján a jóhírnév megsértésének megállapítására ezen közlések tekintetében sincs jogszerű lehetőség.

Kétségtelen, hogy a legerőteljesebb, leginkább éles, negatív vélemény ezen kijelentésekben jelenik meg a felperes vonatkozásában, azok azonban indokolatlanul sértőnek, bántónak, lealacsonyítónak nem tekinthetők, a felperest nem „dehumanizálják”, a közszereplői minőségének határát átlépő, a magánéletébe, magánszférájába beavatkozó értékítéleteknek nem tekinthetők, így a becsület megsértésének megállapítására sem adnak alapot.

- [86] Az alperesek fellebbezése eredményre vezetett, a felperes fellebbezése az ügy érdemében eredménytelen volt, ennek megfelelően a pernyertesség, pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult, a felperes teljes pervesztés lett.

A jogi képviselővel eljáró fél a Pp. 81. § (5) bekezdésében írtak szerint a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A III. rendű alperes az elsőfokú eljárásban csatolta a 31/2017 (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket, költségeit a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2., illetve 3. §-ában írtak szerint kívánta felszámítani. A Fővárosi Ítéltábla a felperest a költségjegyzékben írt igénynek megfelelően kötelezte a III. rendű alperes részére elsőfokú perköltség megfizetésre a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtak alapján. Az I. és II. rendű alperesek költségjegyzéket nem terjesztettek elő, ezért részükre a másodfokú bíróság perköltséget nem állapított meg.

Az alperesek a fellebbezési eljárásban költségjegyzéket nem terjesztettek elő, ezért részükre a Fővárosi Ítéltábla másodfokú perköltséget nem állapított meg.

- [87] Helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy az I. rendű alperes által a bírósági meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás illetékének megfizetésére nem kötelezhető. A Pp. 182. § (3) bekezdése értelmében a bírósági meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás illetékét az ellentmondással élő fél nem számíthatja fel. Ez azt jelenti, hogy ez a költség a másik félre nem hárítható át, sőt már fel sem számítható, azt - az annak megfizetése alól mentesítő költségkedvezmény hiányában - az ellentmondást előterjesztő fél, jelen esetben az I. rendű alperes köteles viselni. A Fővárosi Ítéltábla ennek megfelelően a fellebbezésben, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés b) pontja alapján számított 60.000 forint ellentmondási illeték megfizetésére az I. rendű alperest kötelezte.

- [88] A felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése, (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított összesen 464.000 forint kereseti és fellebbezési, valamint csatlakozó fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő